

Podstata esoteriky. Vnitřní klid a prázdno

Esoterní hodina, Kristiania (Oslo), 7. června 1912

Zápis A

Čím to je, že jste tady? Odkud se bere to puzení k esoterice? Asi před čtyřmi tisíci lety, tedy před událostí na Golgotě, oživovalo éterné tělo tělo fyzické tak, že ještě síly zbývaly, že ne všechny síly éterného těla byly vynakládány na to, aby bylo prostoupeno fyzické tělo, a na tyto síly se obracela esoterika, těmito silami se člověk obracel k duchovním světům. Potom, asi před třemi tisíci lety, se všechna éterná těla vnořila do fyzického těla, zvláště v řecké kultuře, a ti, kdož rozvinuli ve fyzické oblasti to nejvyšší, vnímali duchovní svět jako říši stínů. Teď však už fyzické tělo nepojímá všechny síly éterného těla, posílá je zpět, podléhá procesu usychání, neboť jsme překročili polovinu pozemského vývoje, a jen díky těmto silám, které už fyzické tělo nemůže pojímat, máme možnost žít v duchovním světě.

A vy, kteří jste pocítili toto puzení k esoterice, jimž nedostačuje čistě fyzický život a vědění, jste v sobě pocítili tyto nevyužité síly; tyto síly vás pudily k tomu, abyste hledali esoterní život.

Jaký je rozdíl mezi esoterní a exoterní naukou? V exoterní nauce se nám dostává sdělení, jež jsou získávána z esoterní nauky, jako potrava pro naše duše. V esoterice usilujeme o to, abychom sami zřeli do těchto světů, z nichž jsou esoterní sdělení získávána.

Nejsou to jen sdělení, jež jsou zde uváděna, nýbrž [také] rady vyvěrající z duchovní inspirace. Nejsou to pouze slova, pojmy, ideály, nýbrž slova, pojmy, ideály prostoupené životem, zárodky života, které se noří do našich éterných sil, kde mají vzkvétat, jsou to reality. Jsou ustavičně ověřovány těmi, jež nazýváme Mistry moudrosti a souznění citů.

Esoterika je pramenem života, sil, které prostupují svět a jež mají proudit i námi.

Začneme-li s cvičeními, je velmi důležité, abychom nejprve navodili

vnitřní klid. Lze ho dosáhnout trpělivostí. Jediné, s čím musíme bojovat, je myšlenka: Já ho stejně nedosáhnu. Tu musíme odmítnout jako pokušení. A i kdyby to trvalo sebedéle, [jednou] přijde doba, kdy se náš myšlenkový horizont projasní, budeme- -li vši silou vůle, jíž jsme schopni, odmítat veškeré smyslové dojmy a myšlenky, které odvádějí naši pozornost. [Musíme] obrazce a symboly v sobě nechat energicky, energizujícím způsobem žít, neformovat si o nich myšlenky, nýbrž prožívat je, vnímat je jako vnitřní světlo. Musí se nás zmocnit silou, neboť jsou stvořeny z nevýslovného Slova, jež má tvořivou sílu. To je ono indické ma- hávach; jsou to inspirace Slova, jež zní duchovními světy a má v nás zazářit jako vnitřní Slunce. (Změna naší životní situace.)

Pak musíme navodit vnitřní prázdno, vymazat a potlačit všechno, co vystupuje z paměti, byť by to mělo theosofický obsah, a setrvat pouze u toho, co se nám může vynořit v duši, a to buď jako něco zcela nového, co jsme nikdy netušili ani neslyšeli, nebo jako živoucí zření okulturních skutečností, jež jsme přijali v exoterním životě. Pro vlastní objev je nutné mnohem více síly než pro následné rozumové pochopení objevené skutečnosti, například Pythagorovy věty.

To, co je nám teď sdělováno, můžeme objevit i sami, ovšem až za pětadvacet inkarnací. Máme povinnost spolupůsobit na dnešním stavu vývoje lidstva, a to tak, že cestu co možná nejvíce zkrátíme.

Výňatek ze zápisu B

Před čtyřmi tisíci lety ještě existoval přebytek síly éterného těla, který se nespotřebovával ve fyzickém těle. V řecko-římském období tento přebytek sil ustal. Nyní je tu opět část éterných sil, která

nemá přístup k fyzickému tělu a je fyzickým tělem a fyzickým světem odrážena. Abychom se do této části sil dostali, k tomu máme jako rádce naši meditaci, koncentraci a kontemplaci. To je velmi důležité. Neméně důležité však je rozvíjet při tom morálnost. K tomu jsou zde vedlejší cvičení. Ten, kdo je oddaně vykonává, zjistí, že začíná rozvíjet [svou] morálnost. Jedná se o spojení proudů přicházejících zvenčí s tím, co je ve vlastním těle.

Astrální tělo lze obtížně přemoci, ale je to možné. Trpělivost je jediným prostředkem, jak toho dosáhnout. Naše motto má být: Kapka za kapkou i kámen vyhloubí. Vytrvalé meditování nám dobude duchovní svět - dříve či později, podle naší karmy. Nejprve bude [jeho] prožívání velmi jemné, takže si toho sotva povšimneme; teprve při častějším opakování cvičení se prožitek pozvolna dostaví s větší silou.

Rudolf Steiner

GA 266/II